

Sygn. akt VII Ka 938/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Wach

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie Marii Kuleszy-Chaleckiej,

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2022 r.

sprawy: **P. P. (1)**, ur. (...) w R., syna Z. i M. z domu M.,

oskarżonego z art. 178a§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego,

od wyroku Sądu Rejonowego w K.II Wydziału Karnego z dnia 7 września 2021 r. , sygn. akt(...)

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcia z pkt IV-VII sentencji i na podstawie art.17§1pkt 3 kpk w zw. z art.1§2 kk umarza postępowanie w zakresie zarzucanego P. P. (1) czynu z pkt II aktu oskarżenia,
- w zakresie rozstrzygnięcia z pkt II sentencji okres wskazanego tam zakazu ustala na 3 (trzy) lata,
- w zakresie rozstrzygnięcia z pkt VIII sentencji wysokość opłaty ustala na 400 (czterysta) zł,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 938/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w K.z dnia 7 września 2021 r., sygn. akt(...)

0.1.1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego P. P. P.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.1.3. Granice zaskarżenia**0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1.1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1.2.1. Ustalenie faktów

0.1.2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		P. P. (1)	Poruszanie się w stanie nietrzeźwości kosiarką wzdłuż drogi obok posesji oskarżonego	św. S. L. św. J. S. wydruk Google Mapy	224-225 k. 233-235
0.1.2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.1.2.2. Ocena dowodów

0.1.2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1	św. S. L. św. J. S. wydruk Mapy Google	Zeznania świadków korespondowały ze sobą w zakresie wskazania miejsca, w którym oskarżony poruszał się pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz jego czasu. Dowód ten jawi się jako wiarygodny, jest on bowiem potwierdzeniem usytuowania nieruchomości pochodzącym z oficjalnego portalu.
---	--	---

0.1.2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Apelacja obrońcy oskarżonego: I. (w odniesieniu do czynu I a/o) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mogący mieć wpływ na jego treść, a polegający na pochopnym ustaleniu stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, z pominięciem jego istotnych okoliczności; II. w odniesieniu do czynu II a/o:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) art. 167 k.p.k., art. 170 pkt 5 k.p.k. i art. 193 § 1 k.p.k., poprzez zaniechanie przeprowadzenia istotnych dla rozstrzygnięcia dowodów, a zwłaszcza poprzez oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu toksykologii, pomimo tego, że dowód ten ma kluczowe znaczenie dla oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego oraz korespondujących z tymi wyjaśnieniami zeznań świadka A. P., w kwestii czasu i rodzaju wypitego przez oskarżonego alkoholu, a zwłaszcza ustalenia, czy oskarżony spożywał alkohol przed czy po prowadzeniu przez niego traktorka-kosiarki:

b) art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez miejscami wysoce pobieżną i jednocześnie wybiórczą, a przez to błędną ocenę materiału dowodowego, przejawiającą się bezkrytycznym uznaniem za wiarygodne zeznań świadków - uczestników imprezy u sąsiada oskarżonego, w sytuacji, gdy niektóre ich stwierdzenia o rzekomych faktach pozostają ze sobą miejscami we wzajemnej sprzeczności, a także w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego;

c) art. 424 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez wysoce lakoniczne, a nie zwięzłe wyjaśnienie podstawy faktycznej wyroku, zwłaszcza w aspekcie poczynionej przez Sąd oceny materiału dowodowego w przedmiocie przypisanego oskarżonemu czynu z pkt. II aktu

oskarżenia oraz w przedmiocie przyjętego stopnia społecznej

szkodliwości, co z jednej strony stanowi poważne utrudnienie w realizacji prawa do obrony oskarżonego, z drugiej natomiast świadczy o tym, że Sąd I instancji dokonał pochopnej oceny dowodów i w rezultacie poczynił błędne, określone ustalenia faktyczne, stanowiące podstawę rozstrzygnięcia;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mogący mieć wpływ na jego treść, polegający na:

a) stwierdzeniu, że oskarżony dopuścił się czynu z pkt. II aktu oskarżenia, pomimo poważnych wątpliwości w tym zakresie, wynikających przede wszystkim z wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadka A. P. co do czasu, ilości oraz rodzaju spożytego przez oskarżonego alkoholu, które to okoliczności nie zostały przez Sąd należycie rozważone i zweryfikowane;

b) stwierdzeniu, że oba czyny zarzucane oskarżonemu cechują się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, podczas gdy uważna ocena konkretnych okoliczności przypisanych oskarżonemu zachowań, zwłaszcza w odniesieniu do czynu z pkt. II aktu oskarżenia, prowadzi do zgoła odmiennych wniosków;

III. (niezależnie od w/w zarzutów)
- rażąco niewspółmierność kary i orzeczonych środków karnych, zwłaszcza w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, stanowiącą rezultat nierozważenia przez Sąd I instancji

	indywidualnych okoliczności obu zarzucanych oskarżonemu czynów.	
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja obrońcy zasługiwała na uwzględnienie w zakresie postulatów o umorzenie postępowania co do czynu z pkt II aktu oskarżenia oraz skrócenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych za czyn z pkt I aktu oskarżenia do 3 lat.</p> <p>Odnosząc się do wniesionego środka odwoławczego podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i ustalony na jego podstawie, przy zachowaniu reguł art. 7 k.p.k., stan faktyczny pozwalają na uznanie sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu w pkt. I wyroku czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Zaznaczyć należy, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności stanu faktycznego, jak również winy oskarżonego. Tym samym analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem winy oskarżonego. Zatem ustalenia faktyczne w zakresie przyjętego zachowania oskarżonego nie wykraczały poza ramy swobodnej oceny dowodów albowiem poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów,</p>		

których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sędziowskim przekonaniem.

Przy czym w ocenie Sądu II instancji nie było jednak podstaw do warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonego co do czynu z pkt. I aktu oskarżenia. Instytucja warunkowego umorzenia postępowania, może być zastosowana przez Sąd wyłącznie jeśli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego w szczególności nie popełni przestępstwa.

Co do warunku niekaralności, to wskazać należy, że z karty karnej wynika, iż P.P. P. go nie spełnia. Jednakże analiza zapisów jak na k.171 w zakresie dat zapadłych orzeczeń ocenianych przez pryzmat przepisów o przedawnieniu oraz zatarciu skazania zdaje się wskazywać na to, że doszło już do zatarcia skazania.

Jednakże nawet przy przyjęciu, że obecnie P.P. P. nie jest osobą karaną, to warunkowemu umorzeniu postępowania sprzeciwiają się okoliczności wskazujące na faktyczny odcinek drogi jaką oskarżony przejechał pojazdem znajdując się w stanie wysokiej nietrzeźwości oraz czas i miejsce popełnienia czynu. Dla zachowania podjętego przez oskarżonego w dniu 10 czerwca 2020 r. nie

ma żadnego usprawiedliwienia. P. P. zdecydował się na jazdę w stanie wysokiej nietrzeźwości w godzinach popołudniowych i to drogą wojewódzką (...), przy czym na uwadze należy mieć i to, że miało to miejsce w czasie rozpoczynającego się „długiego weekendu” związanego ze świętem Bożego Ciała oraz wzmożonym w tym czasie ruchem drogowym.

W konsekwencji skazanie oskarżonego jest następstwem jego naganego i przestępczego zachowania.

Należy jednak stwierdzić, że na tle dokonanej przez Sąd meriti prawidłowej oceny dowodów i opartych na niej ustaleń faktycznych, że rozstrzygnięcie o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat orzeczonego w stosunku do oskarżonego jawi się jako orzeczenie rzeczywiście zbyt surowe. W efekcie, biorąc również pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości czynu a także rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa Sąd Okręgowy uznał, że adekwatnym będzie złagodzenie orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego do ustawowego minimum **3 lat**.

Dokonując analizy zarzutów apelacji co do czynu z pkt II aktu oskarżenia, wskazać przede wszystkim należy, że Sąd I instancji prawidłowo uznał, że wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1), w których nie przyznawał się do popełnienia czynu są niewiarygodne. Nie znalazły one bowiem potwierdzenia w zeznaniach świadków: L. B., W. S., J. S., T. C., W. B., Ł. S., S. S., a także świadków zeznających

na okoliczności dotyczących wykonywania przez nich czynności służbowych: S. L. i Ł. P..

W ocenie Sądu Odwoławczego do stwierdzenia sprawstwa przez oskarżonego czynu zabronionego wystarczająca była ocena zeznań świadków oraz wyjaśnień oskarżonego. Należy w tym miejscu podkreślić, że to Sąd ocenia wiarygodność wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków, zatem nie może- jak chce tego skarżący- dopuścić dowodu z opinii z zakresu toksykologii „bo dowód ten ma istotne znaczenie dla oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego”. Na tej również podstawie niezasadny zdaniem Sądu II instancji jawi się zarzut II 2) a. apelacji dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych.

Jednakże zdaniem Sądu Okręgowego za zasadny uznać należało ten zarzut apelacji, który odnosił się od oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu z pkt. II aktu oskarżenia. Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności podmiotowo-przedmiotowych niniejszej sprawy pozwala przyjąć należy tezę o generalnie znikomym stopniu społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, wobec którego konieczne jest umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj

naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Ocena zachowania oskarżonego nie może być więc oderwana od wskazanych wyżej okoliczności. Ocena taka powinna być jednak oceną całościową, nie zaś sumą, czy pochodną ocen cząstkowych takiej czy innej "ujemności" tkwiącej w poszczególnych okolicznościach i dlatego też, jeżeli w art. 1 § 2 kk mówi się o znikomej społecznej szkodliwości czynu, to wymóg znikomości dotyczy społecznej szkodliwości ocenianej kompleksowo, nie zaś jej poszczególnych faktorów (por. wyrok SN z dnia 10 lutego 2009 r., sygn. akt WA 1/09, OSNwSK 2009/1/343). Nie można zatem dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu oprzeć się wyłącznie na negatywnym aspekcie jakim jest stan nietrzeźwości oskarżonego, który jednakże przemawia na jego niekorzyść. Rzeczona okoliczność nie wyczerpuje jednak całości strony przedmiotowej i podmiotowej i nie może przesłaniać obrazu całości okoliczności popełnienia analizowanego przestępstwa, a stanowi jedynie jeden z jego elementów obok innych, jak choćby faktu, iż **do popełnienia zarzucanego czynu doszło w porze wieczornej (około godziny 19:00) w sobotę, kiedy nie występowało znaczne natężenie ruchu, co bezspornie przyczyniało się do zmniejszenia realnego zagrożenia bezpieczeństwu w komunikacji, jakie pociągał za sobą czyn oskarżonego. Nadto, nie można zapomnieć o tym, iż czyn ten został popełniony na drodze,**

która nie charakteryzowała się dużym natężeniem ruchu, a stworzona została głównie w celu dojazdu do domu oskarżonego oraz komisji samochodowej, który według relacji świadków o tej porze był zamknięty.

Pamiętać należy, że stopień zagrożenia dobru chronionemu przepisem art. 178 a § 1 kk winny każdorazowo wyznaczać konkretne okoliczności rozpoznawanej sprawy i nie sposób tego stopnia odrywać od ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.

W świetle powyższego uznać należało, że przedmiotowe zachowanie oskarżonego, choć formalnie wyczerpujące wszystkie znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 178a § 1 kk, to zwierzało znikomy ładunek społecznej szkodliwości ze względu na znikomy stopień zagrożenia dobrom prawem chronionym.

Wniosek

I. warunkowe umorzenie postępowania w odniesieniu do czynu z pkt. I aktu oskarżenia;

II. umorzenie postępowania w odniesieniu do czynu z pkt. II aktu oskarżenia;

ewentualnie

III. w przypadku utrzymania w mocy wyroku w zakresie czynu z pkt. I aktu;

oskarżenia - o orzeczenie wobec oskarżonego (pkt II sentencji wyroku) zakazu prowadzenia pojazdów kat. B na okres 3 lat;

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

IV. warunkowe umorzenie postępowania w odniesieniu do czynu z pkt. II aktu oskarżenia.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wnioski skarżącego okazały się zasadne w zakresie umorzenia postępowania w odniesieniu do czynu z pkt. II aktu oskarżenia oraz skrócenia okresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych a w pozostałym zaś zakresie okazały się niezasadne.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.1.5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
0.1.5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.1.1.	Przedmiot i zakres zmiany

<p>Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchylił rozstrzygnięcia z pkt IV-VII sentencji i na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie zarzucanego P. P. (1) czynu z pkt II aktu oskarżenia; - w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. II sentencji okres wskazanego tam zakazu ustalił na 3 (trzy) lata; - w zakresie rozstrzygnięcia z pkt VII sentencji wysokość opłaty ustalił na 400 (czteryście) zł. <p>W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Przyczyny zmiany wyroku wynikają z podanych wyżej okoliczności i związane są z częściowym uwzględnieniem apelacji obrońcy co do umorzenia postępowania w odniesieniu do czynu z pkt. II aktu oskarżenia oraz skrócenia okresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.</p>	

<p>0.1.5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.1.5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
0.1.5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.1.5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Uznając, że oskarżony nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych ze względu na sytuację rodzinną, majątkową oraz wysokość dochodów na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolniono go z obowiązku ich poniesienia za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

0.1.1.3. Granice zaskarżenia	
-------------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 7 września 2021 r., sygn. akt (...)		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana